

26. AARG. N° 7.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. April 1926

OPRETTELSE AF EN VOLDGIFTSRET M. V.

(Sluttet).

3. Sagernes indankning for og Afgørelse i Voldgiftsretten samt Virkningerne heraf.

Det kan her straks fastslaaes, at det som Følge af de faktiske Forhold altid vil være Personalet og ikke Administrationen, der foranlediger Voldgiftsretten sat i Bevægelse. Det er Administrationen, der handler; det er den, der efter de førte Forhandlinger eventuelt udsteder det paagældende Reglement e. lign. og fortolker det efter sin Opfattelse, hvorfor det maa blive Personalet, som ved at bestride Rigtigheden af den af Administrationen anlagte Fortolkning ønsker Sagen forelagt Voldgiftsretten. Ved Personalet bør man efter Udvalgets Formening dog ikke forstaa den Enkeltperson eller Gruppe af Enkeltpersoner, hvem det paagældende Reglement vedrører, men alene den Organisation, med hvem Forhandlingen, der ligger forud for Reglementets Udstedelse, har været ført. Denne Begrænsning af Personalets Ret til at forlange et omtvistet Fortolknings-spørgsmaal forelagt Retten er en naturlig Konsekvens af, at en forudgaaet Forhandling med en Organisation er stillet som Betingelse for, at Spørgsmaalet overhovedet kan forelægges Voldgiftsretten.

I Tilfælde, hvor Administrationen i Henhold til § 9 i Forhandlingsreglerne af 1910 er forpligtet til efter en paa Grundlag

af Forhandlingsreglerne af 1903 ført Forhandling med en Organisation at forelægge Sagen for en af de i Henhold til de førstnævnte Forhandlingsregler forhandlingsberettigede Etats-Organisationer, maa det efter Udvalgets Formening forudsættes alene at være denne sidste Organisation, som senere kan forlange et omtvistet Fortolknings-spørgsmaal vedrørende det paagældende Reglement forelagt for Voldgiftsretten.

Med Hensyn til den formelle Fremgangsmaade ved en Sags Indbringelse for Voldgiftsretten bør Vejen efter Udvalgets Opfattelse være den, at den vedkommende Organisation, der er uenig i den Maade, paa hvilken Administrationen forstaaer en eller anden Reglementsbestemmelse, anmoder Administrationen om, for saa vidt den ikke vil ændre sin Opfattelse af den paagældende Bestemmelse, at forelægge Sagen for Voldgiftsretten. Saafremt Administrationen herefter fastholder sin Fortolkning samt er enig i, at Spørgsmaalet efter de fastsatte Regler for Voldgiftsrettens Omraade er undergivet Voldgift, fremsender den Sagen til Retten med de Udtalelser, hvortil denne giver Administrationen Anledning, og underretter samtidig Organisationens herom samt om, hvilke Udtalelser den har afgivet ved Sagens Fremsendelse. Mener Administrationen derimod, at Sagen efter sin Beskaffenhed ikke er undergivet Voldgift, med-

delers den Organisationens dette, men den vil naturligvis herefter kunne lade Spørgsmaalet om Berettigelsen af Administrationens Afvisning af Sagen som ikke faldende ind under Voldgift prøve ved Domstolene. Administrationens Afgørelse med Hensyn til Sagens Henvisning til Voldgiftsretten bør ske inden for en ret kort Frist, f. Eks. en Maaned, efter at Anmodning om Indankning er modtaget.

At Spørgsmaalet om den rette Forstaaelse af en eller anden Reglementsbestemmelse er blevet henvist til Afgørelse ved Voldgift, behøver efter Udvalgets Formening ikke at medføre nogen Ændring i den Maade, paa hvilken Administrationen hidtil har bragt Bestemmelsen til Udførelse, men paa den anden Side synes det rimeligt, at Administrationen, hvis Voldgiftsrettens Kendelse senere giver Personalets Opfattelse af den paagældende Bestemmelse Medhold, saa vidt muligt maa afbøde de mulig allerede skete Virkninger af dens fejlagtige Fortolkning, og at Voldgiftsretten derfor ved Kendelsen maa kunne paalægge Administrationen en Forpligtelse i saa Henseende i de Tilfælde og det Omfang, det maatte skønnes rigtigt; under alle Omstændigheder dog under foruden Hensyntagen til de i Tjenestemandsslovens § 19 indeholdte Bestemmelser og højst fra det Tidspunkt, da Organisationens Besværing til Administrationen over det vedkommende Forhold fandt Sted.

Det vil ifølge Sagens Natur formentlig være vanskeligt at fastsætte nogen bestemt Tidsfrist, inden hvilken Voldgiftsrettens Kendelse skal foreligge, efter at Sagen er bleven henvist til Retten; men man vil i hvert Fald forudsætte, at der ved Voldgiftsrettens Forretningsorden sikres en hurtig Underretning fra Formanden til Medlemmerne angaaende en Sags Henvisning til Voldgift, og det vil da altid være disse — og navnlig de Medlemmer, der specielt reræsenterer de direkte interesserede Parter i Sagen — muligt at søge Afgørelsen fremskyndet. Den eventuelle

Pligt for Administrationen til i Tilfælde af Rettens Underkendelse af dens Standpunkt at søge Virkningerne af dette afbødet gør formentlig ogsaa bestemte Tidsfrister for Afgørelsen mindre paakrævede.

Tidspunktet for en Sags Behandling i Voldgiftsretten bør af denne forud meddeles Administrationen og den paagældende Organisation. Grundlaget for Behandlingen i Retten maa Organisationens Anmodning om Spørgsmaalets eventuelle Henvisning til Voldgift i Forbindelse med Administrationens Udtalelser ved Fremsendelsen til Retten forudsættes at danne, men det bør staa enhver af Parterne frit for i Tilfælde, hvor det menes hensigtsmæssigt, at lade Sagen mundtlig procedere for Retten ved en af den paagældende Part særlig udpeget Tillidsmand i eller uden for Etaten. De nærmere Regler for Forretningsgangen ved Sagens Behandling i Retten forudsættes i øvrigt som tidligere nævnt fastsat i en Forretningsorden for Voldgiftsretten, eventuelt paa Grundlag af den første Tids Virksomhed.

Ved Udvalgets Overvejelser med Hensyn til Omfanget af den Myndighed, Voldgiftsretten bør forlenes med i Henseende til at afgøre et denne forelagt Strids-spørgsmaal, har den Opfattelse været fremme, at Rettens Beføjelse ikke burde udstrækkes videre end til at give enten den ene eller den anden Parts Forstaaelse af den omstridte Bestemmelse Medhold, hvorimod Retten ikke eventuelt skulde kunne træffe en særlig, mod begge Parternes Opfattelse af Forholdet stridende, Afgørelse. Selv om man ved at tillægge Voldgiftsretten denne videregaaende Myndighed i et givet Tilfælde vil kunne risikere, at Rettens Fortolkning ikke tilfredsstiller nogen af Parterne, hverken Administrationen eller Personalet, mener Udvalget dog, at det vil være betænkeligt at indskrænke Rettens Kompetence paa den Maade som oven for nævnt, og skal derfor foreslaa, at Voldgiftsretten i Henseende til den Fortolkning, den anlægger, stilles frit, saaledes at den, saafremt den finder dette rigtigt,

kan fastslaa en fra begge Parter Opfattelse afvigende Forstaaelse som den rette, idet dog Rettens Kendelse overensstemmende med almindelige Procesregler ikke kan gaa ud over de af Parterne i Sagen nedlagte Paastande, ligesom Kendelsen i alle Tilfælde skal tage fornødent Hensyn til de i Tjenestemandsløvens § 19 indeholdte Bestemmelser. Medvirkende til Udvalgets Opfattelse af Nødvendigheden af at tillægge Voldgiftsretten den foreslaaede videregaaende Myndighed har ogsaa været, at man ikke har villet afskære Voldgiftsretten fra i et givet Tilfælde at kunne virke som Forligsinstitution mellem Parterne, saaledes at Afsigelse af egentlig Kendelse blev overflødig, hvilken Opgave for Retten vilde blive væsentlig vanskeliggjort, hvis den skulde slutte sig til den ene eller den anden Parts Opfattelse af Sagen.

Udvalget maa formentlig, at Voldgiftsretten, saafremt Kendelse bliver afsagt, nærmere skal motivere denne.

Idet Udvalget maa gaa ud fra, at saavel Formanden som Medlemmerne af Voldgiftsretten ved at modtage Valg til denne paatager sig en Forpligtelse til at paakende i de Sager, der forelægges Retten til Afgørelse, forudsætter man derhos, at en Sags Afgørelse inden for Retten træffes paa tilsvarende Maade som for Tiden ved den faste Voldgiftsret.

Udvalget vil i øvrigt finde det naturligt og af ikke ringe moralsk Virkning, at Retten foruden at paakende den forelagte Sag fik Myndighed til, naar den maatte anse det rigtigt, at paalægge den tabende Part et vist Beløb i »Procesomkostninger« og tillige om fornødent i Mulkt for unødigt Trætte. Disse Beløb, der dog tilsammen for den enkelte Sag ikke bør overstige 500 Kr., maa formentlig tilfalde Statskassen, eventuelt som Afdrag paa de Udgifter, som Voldgiftsrettens Oprettelse vil medføre for denne, og som er foreslaaet opført paa Finanslovens § 16.

Voldgiftsrettens Kendelse forudsættes meddelt Parterne skriftligt snarest mulig efter Afgørelsen og Virkningerne af Ken-

delsen maa være, at Parterne ubetinget er pligtige at rette sig efter den og eventuelt kan tvinges dertil igennem Domstolene. Paa den anden Side maa i Overensstemmelse med det foran udviklede begge Parter antages at have fraskrevet sig enhver Ret i øvrigt i Henseende til Rekurs til de almindelige Domstole med Hensyn til Rigtigheden af Voldgiftsrettens Afgørelser. Bliver den af Administrationen hævdede Opfattelse af en Reglementsbestemmelse underkendt, maa Administrationen altsaa uopholdelig foranledige Kendelsen efterfulgt og antage Voldgiftsrettens Fortolkning af den paagældende Bestemmelse eller det vedkommende Reglement, hvorhos Administrationen endvidere, saafremt Voldgiftsrettens Kendelse tillige gaar ud derpaa, skal afbøde de skete Virkninger af den fejlagtige Fortolkning i det i Kendelsen nærmere angivne Omfang.

Endelig har man inden for Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, hvor længe den af Voldgiftsretten afsagte Kendelse vil have Gyldighed. Da Voldgiftsretten skal oprettes som et Supplement til den gældende Forhandlingsordning, uden at Forhandlingsreglerne i øvrigt ændres, maa Administrationen principielt have den samme Adgang som hidtil til naar som helst at ændre de af den udstedte Bestemmelser, Reglementer o. l.; i de Tilfælde, hvor Forhandling ifølge de bestaaende Forhandlingsregler skal finde Sted, dog kun under Forudsætning af, at saadan Forhandling har været ført.

Voldgiftsrettens Kendelse vil derfor formelt kun have Gyldighed, indtil Administrationen — eventuelt som nævnt dog først efter stedfunden Forhandling med Organisationens — har ændret Reglementet paa det paagældende Punkt. En anden Sag er, at Administrationen formentlig, hvis hele Voldgiftsretsinstitutionen ikke skal gøres betydningsløs, vil være noget varsom med at benytte sig af denne Ret.

Uden at Udvalget i øvrigt skal komme ind paa, hvilken Fremgangsmaade Administrationen maatte ønske at anvende for

at indføre den omhandlede Voldgiftsret ved Statsbanerne, har man sluttelig i det Betænkningen vedføjede Bilag udarbejdet de Bestemmelser, der efter Udvalgets For-
mening burde optages i den eventuelle Ekspedition.

B. Forhandlingsrettens Udvidelse til tekniske Spørgsmaal.

Som det fremgaar af Udvalgets indledende Bemærkninger, har Forhandlingsretten efter de gældende Forhandlingsregler hidtil været begrænset saaledes, at den ikke omfattede tekniske Spørgsmaal. Det er ikke i Statsbanernes Forhandlingregler eller i supplerende Bestemmelser til disse nærmere defineret, hvilke Spørgsmaal der efter deres Natur maa betegnes som tekniske, men som Følge af, at Generaldirektoratet ikke har fundet Grund til at afslaa de hidtil fremkomne Anmodninger fra Organisationerne om Forhandling angaaende et Spørgsmaal, selv om dette maatte betegnes som værende helt eller delvis af teknisk Karakter, har der ikke i Tiden siden Forhandlingsreglernes Indførelse i 1910 været Anledning til nogen Divergens i Opfattelsen heraf mellem Administrationen og Personalets Organisationer.

Efter Kommissoriets Ordlyd maa man gaa ud fra, at den Udvidelse af Forhandlingsretten til ogsaa at omfatte tekniske Spørgsmaal, som Ministeren er sindet at ville gennemføre, maa være af almindelig Karakter og altsaa omfatte ikke alene ingeniørtekniske, men ogsaa f. Eks. trafik- og tariftekniske Spørgsmaal. Medens nogle Medlemmer inden for Udvalget herefter har den Opfattelse, at der fremtidig vil være Adgang for Organisationerne til at begære Forhandling med Administrationen om et hvilket som helst tjenstligt Spørgsmaal (Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse alene undtaget), mener andre Medlemmer med Henvi-
sing til Ordlyden af § 3 i Forhandlingsreglerne af 1910, jfr. Tjenestemandslovens § 21, at Retten til Forhandling om tekniske Spørgsmaal maa være begrænset til faglige Spørgsmaal vedrørende Etaten eller Grupper inden for

denne samt vedrørende Enkeltmand, dog ikke Spørgsmaal om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse. I øvrigt maa Udvidelsen af Forhandlingsretten til ogsaa at gælde tekniske Spørgsmaal efter Udvalgets Opfattelse være ensbetydende med, at de under 4. Maj 1910 af Finansministeriet udstedte Forhandlingregler fremtidig skal kunne bringes til Anvendelse paa saadanne Spørgsmaal paa den Maade, som Ministeren under Hensyn til de tekniske Spørgsmaals særegne Karakter nærmere maatte finde Anledning til at fastsætte.

I denne Henseende vil det være oplysende, at der saavel ved Postvæsenet som ved Telegrafvæsenet i den senere Tid er indført Regler for Forhandling mellem Personalets Organisationer og Administrationen angaaende tekniske Spørgsmaal. For begge Etaters Vedkommende er der ved disse Regler kun indført Adgang for Organisationerne til at kræve Forhandling om saadanne Spørgsmaal, medens der ikke er paalagt Administrationerne nogen Forpligtelse til, forinden visse Foranstaltninger bringes til Udførelse, at forelægge Spørgsmaalet for de forhandlingsberettigede Organisationer. Med andre Ord, den ved disse Etater stedfundne Udvidelse af Forhandlingsretten i den heromhandlede Henseende har alene haft Relation til Forhandlingsreglernes §§ 3 og 4, jfr. Tjenestemandslovens § 21, medens der hverken ved Postvæsenet eller Telegrafvæsenet er foretaget nogen Ændring med Hensyn til de Administrationerne i Medfør af Forhandlingsreglernes §§ 2 og 7, jfr. Tjenestemandslovens § 24, paalagte Forpligtelser.

Ved Drøftelserne inden for nærværende Udvalg om, hvorvidt der ved Statsbanerne var Anledning til at foreslaa indført de samme Begrænsninger med Hensyn til Anvendelsen af Forhandlingsreglerne af 1910 som sket for de to fornævnte Etater, har forskellige Opfattelser været fremme.

Af Personalets Repræsentanter i Udvalget er der særlig bleven fremhævet det ønskelige i, at Administrationen, førend

visse Foranstaltninger bragtes til Udførelse, havde Pligt til at forelægge Sagen for de anerkendte Organisationer. Medens nemlig Personalets Interesser vel i Almindelighed maatte siges at være tilstrækkelig varetaget ved en Adgang til gennem Organisationerne at begære Forhandling med Administrationen i Forbindelse med de denne ved Tjenestemandslovens § 24 allerede nu paalagte Forpligtelser, var der dog enkelte Dispositioner, der var af en saa vital Betydning for Statsbanernes Tjenestemænd, at en Adgang til at blive bekendt med dem før deres Iværksættelse var naturlig, ligesom Forhandlingsrettens Betydning i disse Tilfælde nemt kunde blive illusorisk, naar Organisationerne maaske først fik Mulighed for at komme til Forhandling, naar de paagældende Foranstaltninger var saa langt fremskredne, at Ændringer i dem var umulige eller i hvert Fald meget vanskelige. Man tænkte væsentlig paa tre Grupper af Spørgsmaal, nemlig dels Opførelse og Indretning af Boliger for Tjenestemænd, dog kun nye Typer af Boliger og nye Boliger, der ikke er Typeboliger, Indretning af Opholdsrum for Personalet og Forandring og Opførelse af Bygninger, hvorved Arbejdsforholdene direkte berøres, dels Dispositioner over den paa de aarlige Finanslove opførte Konto: Til Velfærdsforanstaltninger for Personalet, samt endelig Forflyttelser af Tjenestemændene, dog naturligvis ikke Enkeltmands Forflyttelse, men kun paatænkte større Omstationeringer, f. Eks. ved Køreplansændringer, ændret Kørselsfordeling o. l. Personale-Repræsentanterne var vel paa det rene med, at en Udvidelse af de nuværende Forhandlingsregler i den ønskede Henseende i nogen Grad vilde indskrænke Administrationens Bevægelsesfrihed men mente, at man under Hensyn til, at der i alle de nævnte Tilfælde var Tale om Foranstaltninger, der greb dybt ind i Personalets Velfærd, maatte se bort herfra, og at man heller ikke maatte være blind for, at en Imødekommen paa disse Punkter tillige

vilde kunne byde Administrationen Fordele, ud fra hvilke sidste Betragtninger en af Repræsentanterne for Personalet (*L. Hansen*) i og for sig vilde finde det naturligt, at Statsbanernes Styrelse ogsaa fik Pligt til at forhandle med Tjenestemændene, for større Installationsarbejder sættes i Gang. Indkøb af Arbejdsmaskiner fandt Sted, eller lignende Dispositioner foretoges, hvor de af Personalet indvundne Erfaringer kunde være nyttebringende.

Formanden og Repræsentanterne for Statsbanernes Administration i Udvalget mente ubetinget ikke at kunne gaa ind paa Tanken om, at der skulde paalægges Statsbanernes Styrelse en Forpligtelse til under de af Mindretallet berørte Forhold at henvende sig til Personalets Organisationer, før de fornødne Dispositioner foretoges, da man bl. a. ikke kunde bortse fra, at Forholdene i en given Situation kunde kræve, at Foranstaltninger, hvorom der her var Tale, maatte gennemføres straks for at virke efter Hensigten, hvorfor Administrationens Suverænitet paa dette Omraade ikke kunde opgives. I øvrigt vilde man erkende, at der ved de fleste af de af Personale-Repræsentanterne under de forannævnte tre Grupper anførte Foranstaltninger var Tale om Forhold, der direkte angik Personalet som saadant og kunde berøre dets Velfærd, og at en Hensyntagen til Tjenestemændene paa disse Omraader derfor kun var naturlig, for saa vidt den var forenelig med Statsbanernes Tarv. Navnlig var man klar over, at Tvangsforflyttelser af Tjenestemænd var en Foranstaltning, der kunde være til største Gene for Personalet og medføre Konsekvenser i økonomisk Henseende for disse af ikke ringe Betydning. De burde derfor, fraset naar de fandt Sted i Uddannelsesøjemed eller som Straf, kun foretages, naar Hensynet til Statsbanernes Økonomi absolut nødvendiggjorde det, og da kun efter nøje Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde.

At man saaledes af mange Grunde ikke mente at kunne gaa med til en Ud-

videlse af den Administrationen i Medfør af Tjenestemandslovens § 24 paalagte Forpligtelse, var paa den anden Side ikke ensbetydende med, at man ikke kunde tænke sig under adskillige Forhold paa Forhaand at konferere med Organisationerne, inden en vis Foranstaltning blev sat i Kraft bl. a. ogsaa fordi Forhandling, naar Forhandlingsretten nu udvides til at omfatte tekniske Spørgsmaal, kan blive forlangt af Organisationerne. Med Hensyn til Indførelse af nye Typeboliger for Personalet og Disposition over Velfærdskontoen vilde man saaledes kun finde det naturligt, at forudgaaende Forhandling fandt Sted.

Under Hensyn til disse Udtalelser, hvorved Personale-Repræsentanterne fik den bestemte Opfattelse, at der fra Administrationens Side var god Vilje til Stede til i Statsbanernes Interesse at naa til Forstaaelse med Organisationerne paa disse for Personalets Velfærd saa vigtige Punkter, vilde Personale-Repræsentanterne undlade at stille noget Forslag.

Herefter er hele Udvalget enigt om, at den paatænkte Udvidelse af Forhandlingsretten for Statsbanepersonalets Organisationer mest hensigtsmæssigt som ved de 2 andre Etater, saaledes at der kun gives Organisationerne en Ret til at begære Forhandling om tekniske Spørgsmaal. Udvalget vil derhos finde det naturligt, at der for Statsbanernes Vedkommen- de indføres samme Regel som ved Postvæsenet, at Sager af teknisk Art ikke af Organisationerne kan forlanges forelagt højere Myndighed end Generaldirektøren, medens selve Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag er af teknisk Karakter, altid kan forlanges forelagt Ministeren til Afgørelse.

Sluttelig skal bemærkes, at man uanset de paa Side 16 omtalte divergerende Opfattelser inden for Udvalget med Hensyn til Omfanget af den paatænkte Udvidelse af Forhandlingsretten er enig om, at for saa vidt der efter en Forhandling om et teknisk Spørgsmaal er udstedt et Regle-

ment, maa Tvistigheder angaaende Forstaaelsen af dette Reglement eller Dele deraf kun kunne indankes for den foran omhandlede Voldgiftsret under de samme Forudsætninger og efter de samme Regler som Tvistigheder om Forstaaelsen af et Reglement angaaende et ikke-teknisk Spørgsmaal. Det maa derhos yderligere efter Udvalgets Opfattelse være en Forudsætning for Indankning, at der under Forhandlingen er opnaaet Enighed mellem Parterne om, at saadan Indankning kan finde Sted. Har Enighed desangaaende ikke kunnet opnaas, kan Spørgsmaalet om Muligheden for Reglementets Indbringelse for Voldgiftsretten forlanges forelagt Ministeren til Afgørelse.

Saafermt disse Bestemmelser vedrørende Tvistigheder om Forstaaelsen af tekniske Reglementer gennemføres, vil det formentlig være nødvendigt at foretage en mindre Tilføjelse til de i Bilag 4 optagne Bestemmelser.

Kjøbenhavn, den 10. Marts 1926.

<i>Flensborg.</i>	<i>A. Floor.</i>	<i>Graae.</i>
<i>L. Hansen.</i>	<i>Hoskier,</i> Formand.	<i>L. Chr. Larsen,</i>
<i>Rich. Lillie.</i>	<i>Nansen.</i>	<i>Ch. Petersen.</i>
<i>E. Terkelsen.</i>		

Bilag 4.

§ a.

Der oprettes en Voldgiftsret til Afgørelse af Tvistigheder mellem Statsbanernes Administration og Personalets Organisationer angaaende Forstaaelsen af de af Ministeriet eller Statsbanerne udstedte Tjenestetids- og Lønningsbestemmelser eller andre Reglementer, som ifølge gældende Forhandlingsregler er udstedt efter Forhandling med Personalets Organisationer.

§ b.

En Sag kan kun forlanges indbragt for Voldgiftsretten af den Organisation, med hvem den i § a omhandlede Forhandling har været ført; i de Tilfælde, hvor en af de i Forhandlingsreglerne af 1910 nævnte Etats-Organisationer i Medfør af disse Reglers § 9 har haft Sagen tilstillet til Erklæring, dog kun af vedkommen- de Etats-Organisation.

§ c.

Twistigheder af den i § a omhandlede Art, der har fundet deres Afgørelse overensstemmende med de hidtil gældende Regler, kan ikke forlanges forelagt Voldgiftsretten, medmindre det sker af en anden Organisation end den, over for hvem den tidligere Afgørelse er truffen, og kun under Forudsætning af, at den førstnævnte Organisation ikke maa antages at have været kendt med den tidligere i Sagen faldne Afgørelse.

§ d.

Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag efter Bestemmelserne i §§ a—c kan forlanges forelagt Voldgiftsretten til Paakendelse, afgøres af Administrationen. Afgørelsen, der skal foreligge senest en Maaned efter, at Anmodning om Indankning er modtaget, kan af den paagældende Organisation forelægges de almindelige Domstole til Prøvelse.

§ e.

Den i § a omhandlede Voldgiftsret sammensættes af en Formand og 4 faste Medlemmer. Formanden samt en Suppleant for ham, der hver for sig skal fyldestgøre Betingelserne for at kunne være Dommer i en kollegial Ret, vælges af de 4 faste Medlemmer, for saa vidt disse alle kan enes om en bestemt Person, og ellers af den faste Voldgiftsrets Præsidium inden for Præsidiets egne Medlemmer eller inden for Kredsen af Dommere i Østre Landsret.

De 4 faste Medlemmer samt 1 Suppleant for hver af dem vælges:

- 1 Medlem med 1 Suppleant af Generaldirektøren for Statsbanerne inden for Statsbanernes Administration,
- 1 Medlem med 1 Suppleant af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg inden for de Organisationer, Fællesudvalget repræsenterer,
- 1 Medlem med 1 Suppleant af Dansk Arbejdsgiverforening og
- 1 Medlem med 1 Suppleant af De samvirkende Fagforbund i Danmark.

§ f.

For saa vidt der før Voldgiftsrettens Behandling af en denne forelagt Sag af en af Sagens Parter rejses Forlangende derom, skal Voldgiftsretten forstærkes med 2 Personer (ikke-faste Medlemmer), af hvilke den ene vælges af Generaldirektøren for Statsbanerne i eller uden for Statsbanernes Administration og den anden af Jernbane-Organisationernes Fællesudvalg i eller uden for de Organisationer, Fællesudvalget repræsenterer.

§ g.

Saa vel de faste som de ikke-faste Medlemmer af Voldgiftsretten og deres Suppleanter

skal have dansk Indfødsret, være fuldmyndige og maa ikke være dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller være ude af Raadighed over deres Bo.

§ h.

Valget af Formanden for Voldgiftsretten og af de 4 faste Medlemmer af denne samt af Suppleanterne sker for et Tidsrum af 2 Aar; Genvalg efter Periodens Udløb kan dog finde Sted.

For saa vidt der inden for de 2 Aar sker Afgang af Formanden eller blandt de faste Medlemmer af Retten enten ved Dødsfald eller som Følge af, at den paagældende ikke længere opfylder Betingelserne for at være Formand for, henholdsvis Medlem af Retten, eller endelig derved, at den paagældende fremsætter Ønske om at fratræde, og Retten i dette Tilfælde giver Tilladelse hertil, skal Valg af nyt Medlem (Formand) foretages. Det saaledes stødte Valg har da kun Gyldighed indtil den ordinære Valgperiodes Udløb. Tilsvarende Regler gælder ved Afgang blandt Suppleanterne.

Personforandring blandt de faste Medlemmer inden for en Valgperiode foranlediger ikke nyt Valg af Formand.

§ i.

Voldgiftsrettens Sekretær udnævnes og afskediges af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling fra Retten. Anden fornøden Medhjælp antages af Rettens Formand.

§ k.

Voldgiftsretten udarbejder selv sin Forretningsorden. I denne skal bl. a. optages Bestemmelser, der sikrer Parterne Underretning om, naar en Sag skal behandles i Retten, saaledes at enhver af Parterne, om de ønsker det — eventuelt ved Sagfører —, kan møde og nærmere udvikle Sagen mundtlig. Endvidere skal der i Forretningsordenen optages Bestemmelser, der sikrer Sagens hurtige Fremme i Retten.

§ l.

Voldgiftsrettens Kendelse skal ubetinget efterkommes af Parterne. Retten er med Hensyn til Fortolkningen af de paaklagte Twistspørgsmaal frit stillet og kan, inden for den gældende Lovgivnings Rammer, fastslaa en fra begge Parter Opfattelse afvigende Forstaaelse som den rigtige, dog at Rettens Kendelse overensstemmende med almindelige Procesregler ikke kan gaa ud over de af Parterne i Sagen nedlagte Paastande, ligesom Kendelsen i alle

Tilfælde skal tage fornødent Hensyn til de i Tjenestemandsløvens § 19 indeholdte Bestemmelser. I Kendelsen kan der, saafremt Administrationen er den tabende Part, paalægges Administrationen at afbøde Virkningerne af dens fejlagtige Fortolkning over for det paaklagede og andre Tilfælde end det, der har foranlediget Indankningen for Retten, dog i det længste fra det Tidspunkt, da Organisationens Besværing til Administrationen over det paagældende Forhold fandt Sted. I Kendelsen kan det endvidere paalægges den tabende Part til Dækning af Omkostningerne ved Voldgiftsrettens Behandling af Sagen og om fornødent tilige i Mulkt for unødigt Trætte at erlægge et vist, Statskassen tilfaldende Beløb, der dog for den enkelte Sag tilsammen ikke maa overstige 500 Kr.

§ m.

Afgørelsen inden for Voldgiftsretten træffes paa tilsvarende Maade som for Tiden ved den faste Voldgiftsret.

NORMERINGSLOV 1926—27

BETÆNKNINGEN

Det forelagte Normeringslovforslag saavel som Ændringsforslagene med Udtalelse af de som Nr. 6, 7 og 8 opførte og de som Nr. 1, 2, 3, 27 og 28 opførte, der er udarbejdede paa Grundlag af Administrationskommissionens og Statsregnskabskommissionens Betænkninger, har ligesom tidligere Normeringslove været til Udtalelse i Lønningsraadet, der har tiltraadt samtlige de stillede Forslag.

Udvalget har derhos i en Række af Møder og i Samraad med flere af Ministrene drøftet Lovforslaget og de til dette stillede Ændringsforslag.

Et Flertal indenfor Udvalget (Bjerring, Gamborg, A. M. Hansen, Einer Jensen, Kammersgaard, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen, Parkov og Vesterager) har kunnet tiltræde Forslaget i den foreliggende Skikkelse, ligesom det har kunnet tiltræde de stillede Ændringsforslag, hvorfor Flertallet indstiller saavel Lovforslaget som Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Et Mindretal (Jensen [Broby], S. C. Nørgaard, Slebsager, Søren Svendsen og Chr. Søgaard) ønsker at bemærke følgende:

Venstres Medlemmer i Udvalget udtalte allerede ved Behandlingen af sidste Aars Normeringslov Betæneligheder ved at gaa med til de da foreslaaede Forøgelses af Avancementsstillingernes Antal, men under Hensyn til, at det samlede Udvalg da enedes om at udtale i Betænkningen, at »Udvalget vilde finde det heldigt, om man tilstræbte at naa til en Ordning, hvorefter Forslag af større økonomisk Betydning eller Forslag, der betyder en principiel Ændring i Tjenestemandsløvens Regler, kun kunde foretages med større Mellemrum, og saaledes, at den aarlige Normeringslov i Overensstemmelse med, hvad der i sin Tid har været tilsigtet af Lønningskommissionen, kun omfattede Oprettelse eller Nedlæggelse af Stillinger, naar ydre Forhold gav Anledning dertil, samt mindre væsentlige Omplaceringer og Anciennitetsforbedringer«, sluttede man sig til de stillede Forslag.

Mindretallet kan imidlertid ikke erkende, at man fra Ministeriets Side ved det foreliggende Forslag til Normeringslov for 1926—27 har taget Hensyn til denne Udtalelse fra det samlede Lønningsudvalg, idet man, navnlig hvad Avancementsstillinger angaar, endog foreslaar en usædvanlig stor Forøgelse af disse. Tillige maa Mindretallet udtale, at den paa dette Normeringslovforslag i Henhold til Tjenestemandsløvens § 46, Stk. 3, foretagne Regulering af visse Tjenestemandstillinger ikke nødvendigvis, saaledes som her foreslaaet, bør resultere i, at mange af disse Stillinger rykkes op i en højere Lønningsklasse og dermed foraarsager forøgede Udgifter, uden at der foretages Nedsættelser i tilsvarende Omfang.

Selv om Mindretallet har Sympati for adskillige af de stillede Forslag om Avancementsforbedringer for de paagældende Tjenestemænd, mener man, under Hensyn

til det ovenfor anførte og tillige under Hensyn til Statens økonomiske Forhold, samt under Hensyn til, at Forholdene indenfor de private Erhverv tegner sig meget mørke, hvorfor det vil være ubillig overfor disse under saadanne Forhold at gaa til ikke uvæsentlige Forhøjelser af Statens Lønningsudgifter, *ikke at kunne stemme for det foreliggende Lovforslag.*

FRA NORGE

Der har i længere Tid i Norge været arbejdet paa en Sammenslutning af Jernbaneorganisationerne, og den 25. og 26. Februar d. A. har det nedsatte Udvalget holdt afsluttende Møder. Herom meddeler »Lokomotivmands Tidende« følgende: Udvalget, der bestod af 9 Medlemmer, 3 fra hver af de interesserede Organisationer: Norsk Jernbaneforbund, Norsk Lokomotivmandsforbund og Jernbanens Kontorpersonales Forbund, har delt sig i et Flertal paa 6 Medlemmer og et Mindretal paa 3.

Flertallet bygger sit Forslag paa, at de tre Forbund opløses og med hele sin Styrke gaar over til eet Forbund paa nærmere i Forslaget anførte Betingelser.

Mindretallet bygger sit Forslag paa Opretholdelsen af de nuværende Forbund, men at disse Forbund danner en Fællesorganisation gennem et »Jernbaneorganisationens Sekretariat«. Sekretariatet skal repræsentere Tjenestemændene udad efter nærmere i Forslaget anførte Bestemmelser.

Som Udgangspunkt har Udvalgets Flertal samlet sig om følgende Udtalelse:

»Idet man erkender, at det vil være magtpaaliggende at faa skabt den stærkest mulige Organisation indenfor Jernbanetaten, giver man sin fulde Tilslutning til Tanken om Dannelsen af et Forbund.

Forudsætningen herfor er, at de nu eksisterende Forbund opløses og tilsluttes den nye Organisation med hele sit Medlemstal.«

Udvalget anfører bl. a. i sin Motivering: De Erfaringer, de enkelte Forbund hidtil har høstet, nødvendiggør at en Sammenslutning af Kræfterne finder Sted. Een stor Organisation vil altid have lettere ved at opnaa, hvad flere og mindre Organisationer ikke kan naa. Den Spaltning af Kræfterne, som har fundet Sted, har ikke været til Jernbanepersonalets Bedste, og deres Interesser har lidt Skade ved at Spørgsmaal og Sager, som har været af fælles Interesse, ikke er blevet behandlet paa en saadan Maade, som Tilfældet vil blive, naar de tre Forbund gaar op i et stort Jernbaneforbund.

Bladet redegør for Enkelthederne i Forslaget, og bl. a. skal de tre norske Fagblade slaas sammen til eet.

Det er Meningen, at Forslaget skal behandles paa Landsmøderne i Forbundene i Aar og derefter udsendes til Urafstemning til Efteraaret.

Vi skal i et følgende Nummer omtale Mindretallets Indstilling.

DANSK LOKOMOTIVBYGNING

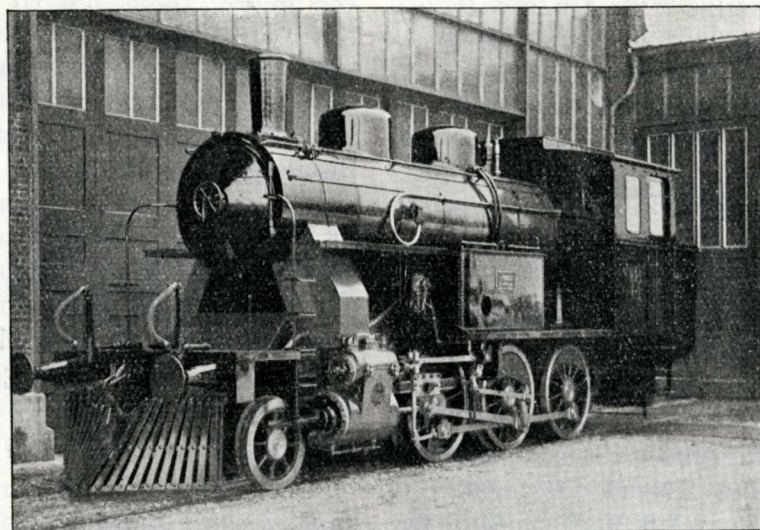
NYKONSTRUKTIONER TIL PRIVATBANERNE

Imellem Lokomotivmænd har det længe været bekendt, at A/S. Frichs i flere Aar har bygget Lokomotiver til De Danske Statsbaner — i de senere Aar endog alle Nyanskaffelser — specielt de største og helt moderne Typer af den nuværende Lokomotivbestand. Med stor Interesse har man fulgt disse Lokomotiver i Driften, og med Glæde har man kunnet konstatere, at de i Udførelse og Kvalitet staar fuldt paa Højde med selv de bedste Maskiner af udenlandsk Fabrikat. Alle hidtil udførte Lokomotiver er imidlertid blevet bygget efter Statsbanernes egne Konstruktioner, idet Fabrikken dog selv har udført arbejdet de for Fabrikationen nødvendige Arbejdstegetninger. Det kan derfor betegnes som et betydeligt Fremskridt in-

denfor dansk Lokomotivbygning, at der nylig er blevet afleveret to Lokomotiver til Privathanerne, henholdsvis Varde—Grindsted og Nakskov—Rødby Jernbane,

er projekteret med Privatbanedrift for Oje.

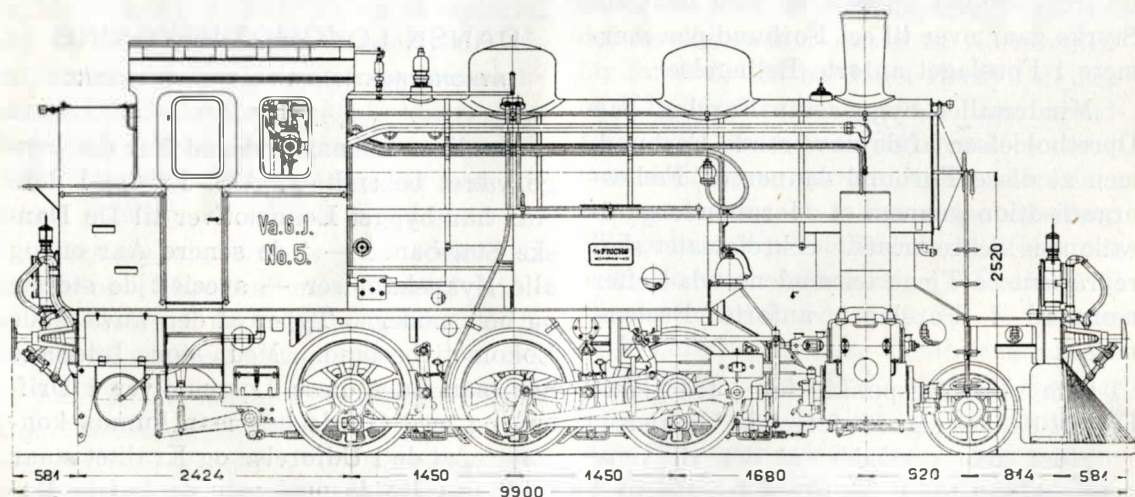
De to udførte Maskiner er byggede som Tenderlokomotiver af Type 1 C, en

1 C. Tenderlokomotiv til Varde—Grindsted og Nakskov—Rødby Jernbane.

som helt igennem er konstrueret og gennemarbejdet af den danske Lokomotivfabrik, og som danner et enkelt Led i en Række af Standardtyper, der udelukkende

Udførelsesform som mere og mere vinder Indpas ved vore hjemlige Privatbaner begrundet paa en god Vægtfordeling i Forbindelse med fornøden Adhæsi-

1 C - Heddamp Tender-Lokomotiv

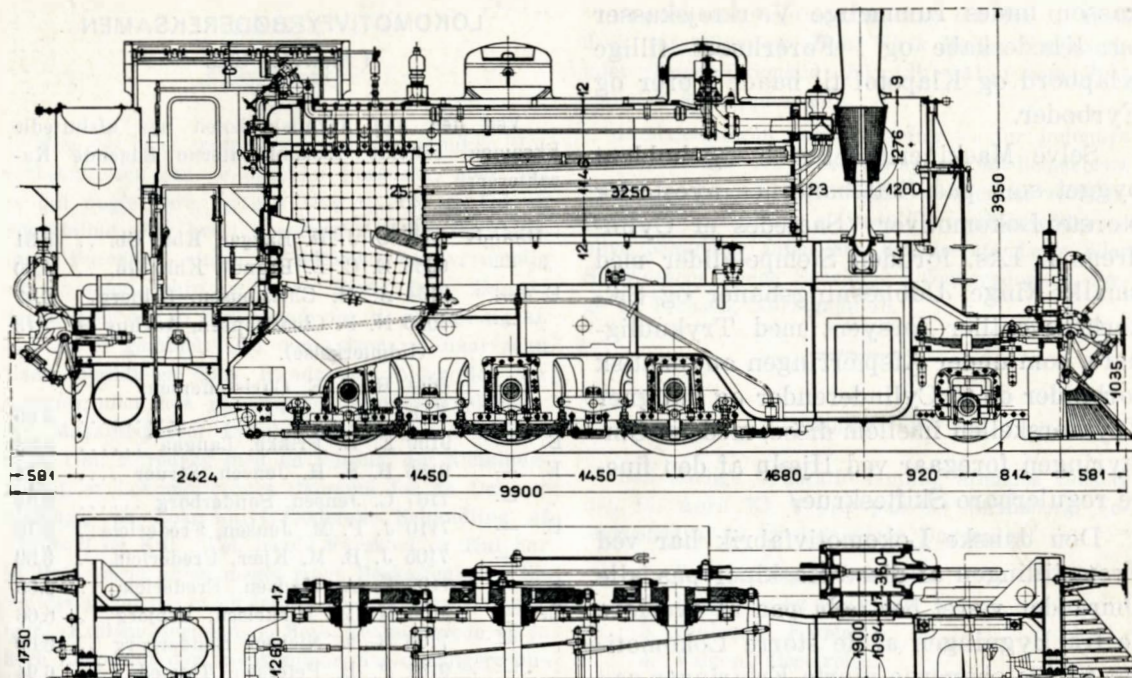
Lokomotivets Hoveddimensioner

Sporvidde	1435 mm	Hedeplade i kedel $6,12 \times 44,7 = 54,12 \text{ m}^2$
Cylinderdiam	360 mm	Hedeplade af Overheder $22,8 \text{ m}^2$
Stempetslag	540 mm	Vand i Vandkasserne 5 m^3
Drivhjulsdiam	1100 mm	Kul i Kulasserne $2,25 \text{ m}^3$
Løbehjulsdiam	800 mm	Tomvægt 29000 kg
Kedeltryk	12 kg/cm ²	Tjenestevægt 38000 kg
Risteplade total	4,2 m ²	Adhæsiønsvægt 30000 kg

$$\text{Trækkekraft} = 0,6 \frac{p \cdot d \cdot h}{D} = 4570 \text{ kg}$$

vægt og som Følge af rent praktiske Fordele ved Jernbanedrift paa kortere Strækninger. Hoveddimensionerne, som findes angivet under Frontbilledet, er valgt med

Rammen, hvilket naturligt bevirker en — selv under stærke Paavirkninger — meget stiv Forbindelse. Foruden den indvendige Vandkasse findes to udvendige frit-

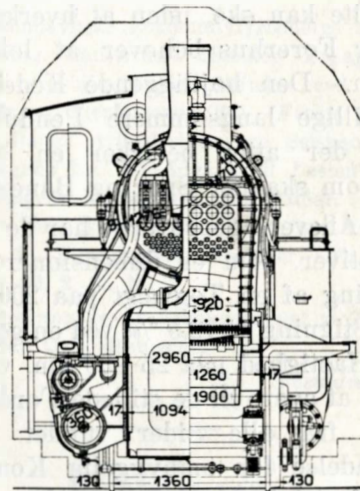

Henblik paa at efterkomme saa vidt forskellige Krav som vel muligt, og specielt ved Fastlæggelsen af Hjul diameteren har man søgt at forene en rimelig Maksimalhastighed, ca. 60 km/Time, med den størst mulige Trækkekraft.

I Kedlerne er indbygget Storrørsoverheder af W. Schmidts System med en enkelt Dampsamlekatte foroven i Røghkammeret og med 18 Overheder elementer fordelt i 3 Rækker Røgrør, som har en indvendig Diameter paa 119 mm. Som Støttebolt materiale har man i Stedet for det herhjemme hyppigst anvendte Kvalitetsjern indført Mangankobber af en Sammensætning, som ved mange Aars Erfaring paa udenlandske Baner har vist sig at være velegnet. Iøvrigt er Kedlen forsynet med al nødvendig Armatur i moderne Udførelse.

Underbygningen er særlig kraftig konstrueret, idet man foruden solide Afstivninger og lukkede Staalgodsakselgaffler har indbygget Hovedvandkassen i

staaende Vandkasser forsynet med passende Fyldeaabninger og saaledes anbragt paa Konsoller paa Rammen, at de

ikke er i Vejen for Kedlens fuldstændige Eftersyn eller ved Udveskling af Støttebolte.

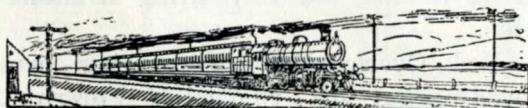
Ved Overbygningen bemærker man hovedsageligt det rummelige Førerhus,

som er vel ventileret ved mekanisk bevægelige Ventilationsklapper, Dreje- og Skydevinduer, samt den bag Førerhuset rigeligt dimensionerede Kulkasse. Under Kulkassen findes rummelige Værktøjskasser og Klædeskabe og i Førerhuset tillige Klapbord og Klapstol til baade Fører og Fyrbøder.

Selve Maskineriet er helt og holdent bygget som paa Statsbanernes nyeste og største Lokomotiver. Saaledes er Cylinderne f. Eks. foruden Stempelglider med smalle Ringe, Udblæsningshaner og Sikkerhedsventiler forsynt med Trykudlignere, som under Afspærringen automatisk forbinder de to Cylinderender og udligner Trykforskellen imellem disse, medens Omstyringen foregaar ved Hjælp af den finere regulerbare Skifteskruer.

Den danske Lokomotivfabrik har ved Fremstillingen af disse Maskiner paa alle Omraader været besræbt paa at overføre de fra Bygningen af de større Lokomotiver til Statsbanerne gjorde Erfaringer saa vel som at møde frem med fuldt moderne Typer, som f. Eks. ved at anbringe Kedlen helt ovenpaa Rammen, saaledes at Eftersyn og Udveksling af alle Fyrkassens Støttebolte kan ske, uden at hverken Kedel eller Førerhus behøver at løftes af Rammen. Den højtliggende Kedel medfører tillige langsommere Pendulsvingninger, der atter bevirker en blødere Gang, som skaaner Spor og Banelegeme.

Ved Afleveringsprøverne har de to nye Lokomotiver, som er dimensionerede til Befordring af en Togvægt paa 200 Tons paa en Stigning af 12.5 ‰ ved en gennemsnitlig Hastighed paa 25—30 km. vist sig fuldt ud at svare til de stillede Fordringer og har fra alle Sider vundet megen Anerkendelse for omhyggelig Konstruktion og fortrinligt udført Arbejde.

LOKOMOTIVFYRBØDEREKSAMEN

I MARTS 1926

Ved den paa Jernbaneskolen nys afsluttede Eksamen erholdt Eksaminanterne følgende Karakterer:

Haandv.	6638	O. J. N. Bagger, Kbh. Gb. . .	5,31
—	6639	E. C. L. Brandt, Kbh. Gb. . .	4,00
E.	—	9154 A. M. Christensen, Esbjerg . .	6,47
—	8050	N. P. Christiansen, Aarhus H . .	7,13
		(Udmærkelse).	
—	6641	H. C. E. Christoffersen, Kbh. Gb.	6,66
E.	—	9159 E. E. Frikke, Langaa	5,22
E.	—	9156 B. S. H. Jensen, Struer	5,84
—	7107	C. Jensen, Sønderborg	6,94
E.	—	7110 J. P. M. Jensen, Fredericia . .	6,78
—	7105	J. B. M. Kjær, Fredericia	6,59
E.	—	7109 E. A. Madsen, Fredericia . .	6,63
E.	—	9155 H. M. Mikkelsen, Esbjerg . .	6,66
—	7106	B. A. Nielsen, Sønderborg	6,69
—	9151	P. B. Petersen, Thisted	6,94
—	8053	P. H. Peterson, Aarhus H	5,97
—	7104	A. L. J. Sell, Nyborg	5,06
—	6640	S. T. Stenkvist, Kbh. Gb.	6,23
—	8051	A. R. K. Sørensen, Aarhus H . . .	4,56
—	7108	M. Sørensen, Fredericia	6,75
—	9148	H. K. Mikkelsen, Esbjerg	4,78

DE FREMSKUDTE SIGNALER

Hvor kan det være, at de fremskudte Signaler mellem København og Roskilde er suspenderede? Signalet Vest for Glostrup har helt nedlagt Arbejdet, medens de øvrige med Arme forsynede paa anden Maade er sat fra Bestillingen, idet der er opstillet en kunstig Baggrund af raa Brædder, der paa Grund af Fugtighed og Smuds nu har antaget en saadan Farve, at det er saa temmelig umuligt at opdage den mørkerøde Vinge.

Det er maaske ikke gaaet op for rette Vedkommende, at disse Signaler er et ret godt Aktiv for Statsbanerne, idet der spares Damp og derigennem Kul for hvert Tog, der passerer et saadant Signal i taaget Vejr; endvidere kan Togene bedre gennemføres rettidigt, medens et enkelt Togs Forsinkelse paa de stærkt trafikerede Tider let kan bevirke en Standsning af de efterfølgende. I alle Tilfælde

Signalerne staar der, arbejder (de fleste da endnu) og koster Penge, hvorfor saa ikke tage Fordelene med.

Jo.

„FOREDRAG“

Maa det være undertegnede tilladt at takke Hovedbestyrelsen for de afholdte Foredrag, men, lad os faa nogle flere, og een Ting til, lad os faa en Spørgetime efter hvert Foredrag i Stedet for Dans. Disse Foredrag, altsaa de tekniske, har vi nemlig efterhaanden mere og mere Trang for. Dansen derimod er der jo Foreninger nok til at tage sig af. Der er et gammelt Ord som siger, at naar man slaar iblandt en Flok Hunde, saa piber den der rammes, mien maa jeg alligevel fremdrage følgende: Hr. Maskinbestyrer Dorph fremkom her i København i sit Foredrag med en Passus, der konkluderede i, at Lokomotivernes Økonomi for en Del var afhængig af Lokomotivfyrbøderens Behandling af Fyrskovl og Kul. Vel, baade Fyrskovl og Kul har til Dato været af en meget ringe Beskaffenhed. Nu ser det jo ud til, at en lettere Skovl bliver gennemført. Kullene derimod, jo flere Konmitterede og jo flere Eksperter der fremkommer, des daarligere bliver Kullene. For Tiden ligner Brændslet Havejord.

A. Møllebro.

SYGEKASSEN

Det meddeles herved, at Læge H. Therp fra 1. April d. A. ophører med at varetage Lægetilsynet med de til afdøde Jernbanelæge Thv. Jensens Distrikt hørende Interessenter, og at der ikke paa tænkes ansat nogen ny Jernbanelæge i Distriktet for fra 1. Januar 1927.

De til Jernbanelæge Thv. Jensens Distrikt (1 A III) hørende Interessenter kan i Tidsrummet 1. April—31. Deember d. A. konsulere de andre 3 Jernbanelæger i 1 A Lægedistrikt, d'Hrr. Lauritzen, Vesterbrogade 82, Konsultationstid: 12—1, Thomsen, Vesterbrogade 68, Konsultationstid: 12—1, og Biering-Petersen, Nørrevold 6, Konsultationstid: 1—2, idet disse med Repræsentantskabets Samtykke har paataget sig at passe den afdøde Jernbanelæges Praksis i nævnte Tidsrum for Enkefru Jensen.

Det tilføjes, at den i Sygekassens Bestemmelser givne Frist for Anmeldelse af Lægeskifte ikke forandres ved nærværende, og at der senere ved Ansættelse af en ny Jernbanelæge i 1 A III Lægedistrikt fra 1. Januar 1927 vil blive givet de til dette Distrikt hørende Interessenter, der ikke har ønsket at overføres til et af de 3 ovennævnte Jernbanelægers Distrikter, Lejlighed til at vælge, hvilken

af Jernbanelægerne i 1 A Lægedistrikt de ønsker at benytte.

Sygekassens Repræsentantskab har fra 1. April d. A. ansat Øjenlæge *Hans Ulrik Møller*, Rigshospitalet (Konsultationstid: Kl. 12 $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{2}$) som Specialist i Øjensygdomme.

Interesserterne kunne herefter — for indenbys Vedkommende ved Forevisning af Medlemskortet og for udenbys Vedkommende efter en af vedkommende Jernbanelæge udstedt Henvsningsseddel — blive behandlet enten hos ovennævnte Læge eller Sygekassens anden Specialist i Øjensygdomme, Læge C. Tychsen, Nørregade 18.

„LANTERNEN“

Den aarlige Generalforsamling afholdes Onsdag den 14. April Kl. 8 prc. paa Ny Ravnsborg, Vesterfælledvej 82, med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsprotokollen.
2. Beretning og Regnskab.
3. Indkomne Forslag.
4. Valg af Bestyrelse.
5. Eventuelt.

Bestyrelsen.

STIFTELSESFEST

De københavnske Lokomotivfyrbøderes selskabelige Forening »Lanternen« afholder Lørdag den 1. Maj Kl. 6 prc. sin 5aarige Stiftelse med en Fællesspisning og efterfølgende Bal. Festen vil blive afholdt i Dansk Arbejderloge nye Selskabslokaler, Valdemarsgade Nr. 8. Adgang til Festen er kun for Foreningens Medlemmer med Damer. Billetter à 2,50 Kr. pro persona vil kunne faas ved Henvendelse til Foreningens Kasserer, Th. Olsen, Ægirsgade 66, 2. S., N.

Nærmere angaaende Arrangementet vil blive opslaaet paa Opholdsstuerne.

Festudvalget.

HJERTELIG TAK

Hjertelig Tak for udvist Deltagelse ved min kære Mand, Lokomotivfører I. K. Hansens Begravelse.

En særlig Tak til Afdelingsformand Hr. Lokomotivfører M. P. Røgilds for de dejlige Ord ved Graven.

Anna Hansen,
St. Blichersgade 5, Aalborg.

Min hjerteligste Tak for al udvist Deltagelse ved min kære Mand, Lokomotivfører S. O. Mortensens Død og Begravelse.

Julie Mortensen, Vordingborg.

Udnævnelse fra 1.—4.—26:

Lokomotivfyrbødere til Lokomotivførere: L. C. Jensen Østerbro, i Orehoved, C. C. Larsen, Næstved, i Masnedsund, C. P. M. V. Ekelund, Helsingør, i Vamdrup, J. L. H. Grønning, Odense (Rangerfører), i Vamdrup, J. N. J. Madsen, Esbjerg, i Struer (alle min. Udn.).

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNESEN

Lokomotivførererkredsen.

Gedser: Afdelingsformandens Adresse rettes til: Østre Allé 3.

Kalundborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: O. Jessen, »Knudshøj«, Møllebakken.

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Nyborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: O. K. Petersen, Ingolfsgade 9.

Aalborg: Repræsentant f. F. & R. Navn og Adresse rettes til: V. Nygaard Pedersen, Vossvang, Vossvej, Hasseris.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1.—4.—26:

Lokomotivførerne: A. R. Laursen, Vamdrup, til Kbhavns Godsbgd., H. C. Lorentz, Struer, til Kbhavns Godsbgd., J. M. Petersen, Masnedsund, til Nyborg, C. M. Sørensen, Fredericia, til Aarhus H., G. O. L. Christensen, Hjørring (Depotforst.), til Aalborg, V. Brøgger, Korsør, til Slagelse, J. M. M. Jensen, Orehoved, til Korsør og J. H. Vrigsted, Vamdrup, til Fredericia.

Afgaaet ved Døden:

Lokomotivførerne B. Pedersen, Kbhavns Godsbgd., den 7.—3.—26, og J. K. Hansen, Aalborg, den 8.—3.—26

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor:

15 Njalsgade 15

København

Telefon 4015.

Telefon 4015

KØB DANSKE VARER

RENSECREMEN TIKLO

lugter ikke godt, men
rensér **knagende godt!**

Lugten forsvinder hurtig!
Bevarer Huden!

Worning & Petersen, Vejle.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 3. April.

Amk. Gummivarø
Industri Vestergade 3 Kbhvn. B.
Vedersprøjter, Sautels- & Sygeplejeartikler
III. Prisliste mod 30 Øre i Frimrk.
DISALET EKSPEDITION • Telf. Bred 4195
Jernhæmmed 10 pCt. Rabat

STØT VORE ANNONCØRER

**Drik
Albani Øl.**

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. — København K.
Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler i stort Udvalg.

Specialitet:
Bandager til vanskelige Tilfælde.

Forlang

„Slotsbryggeriet“s
Husholdningsøl & Skibsøl

Original pasteuriseret Aftapning
Faas paa Hel- og Halv-Flasker

STØT DANSK INDUSTRI

KØB DANSKE VARER

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613
Udgaar 2 Gange maanedlig.
Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Announce-Expedition
Ny Vestergade 7³, København B.
Telefon Central 14613.
Kontortid Kl. 10—4.